Ἐν τῇ Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1912

Κύριε Ἀθανάσιε Σκίφφαν

Ἐν Λαμίᾳ

Τὸ ἡμερόν ἤμαλε τὸ χαρτάκιον καὶ ἤδα τὰ γεγραμμένα καὶ ἀν δὲν ἤχαν ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις νὰ ἀναγνωρίσω νὰ ἤμαι ὅλα τὰ χαρτάκια ἀπὸ τὸν ἀρχὴν ἕως τέλος καὶ δὲν ἤχαν λογικὴν διὰ τὰ χαρτάκια καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποὺ ἤχαν τὰ χαρτάκια ἤτανε ὅλα ἀπὸ ἕνα ἄτομον ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἀπὸ ἕνα ἄλλο καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἤτανε ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀπὸ ἕνα ἄλλο καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλλο καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλλο καὶ